ప్రేమలేని చోటు మనసున్న మనిషికి ఎదురయ్యే అనుభవాలు

మూడవ భాగం

"అందమయినవి అందమైన వాటికే అందుతాయి."

"ఇదిగో పెళ్ళి చూపుల్లో తిక్క తిక్కగా మాట్లాడకు వాళ్ళ ముందుకు వచ్చినప్పుడు." - అమ్మ అంది.

"అది నా కూతురు. నా మర్యాదను కాపాడుతుంది." - నాన్న ముందరి కాళ్ళ బంధం. కనకాంబరం రంగు బిన్నీ జార్జెట్ చీర మీద, సన్నటి జరీ చక్స్. అదే కలర్ సన్నటి జరీ అంచువున్న బ్లౌజ్. రెండేసి బంగారు గాజులు. చిన్న డైమండ్ డాలరు వున్న సన్నని బంగారు చైన్. ఏడురాళ్ళున్న డైమండ్ చెవిదుద్దులు. వేలికి డైమండ్ రింగ్. సింపుల్ డ్రెసింగ్. రంగు తక్కువగా వున్నవాళ్ళు. గాడీ రంగులూ, నగలూ పెట్టుకుంటే ఎబ్బెట్టుగా వుంటుందంటుంది అమ్మ.

"జాహ్నవికి అప్పుడే పెళ్ళి కళ వచ్చేసింది" - అంది అమ్మమ్మ.

ఒక వేళ ఇతనితో పెళ్ళి జరిగితే, మొదటి రాత్రే చెప్పేయాలి, నేను 'లా' చదివి న్యాయమూర్తిని కావాలనుకుంటున్నానని. అతను - కొద్దిగా మాటకారి అయితే, "ఏం చెల్లెలుతో పోటీపడుతున్నావా? నయం నన్ను, కలెక్టరునీ, ఎస్పీనో కమ్మనలేదు. అంతవరకూ సంతోషం. సరే చదువుకో. నీ కోరిక ఎందుకు కాదనాలి?" - అంటే ఎంత బావుంటుంది. బయట కారు శబ్దమయింది. "వాళ్ళు వచ్చినట్లున్నారు." - అంటూ నాన్న బయటకు వెళ్ళారు గబగబా.

"ఫేను కింద కూర్చో. చెమట పట్టదు. చీర నలుపుకోకు. జాగ్రత్త."- చెప్పి అమ్మ, వెనగ్గా అమ్మమ్మ బయటకు వెళ్ళారు. ఒక్కర్తినే గదిలో మిగిలిపోయాను. అద్దంలో నా ప్రతిబింబం నాకు తోడుగా. నా చెల్లెలు మీరాను చాలా ముందు చూపుతో ఫ్రెండింటికి పంపేసారు. మళ్ళీ ఫోను చేసే వరకూ రావద్దని చెప్పారు. అందమైన అమ్మాయి కదా? "మీ మొదటి అమ్మాయి బావుండలేదు. రెండో అమ్మాయి అయితే చేసుకుంటాను, అంటున్నాడు మావాడు." అంటారని భయం.. నిజమే కదా. ఎవరైనా అందమైన వస్తువులనూ, మనుషులనేగా వాంఛించేది.

అయినా పాపం అమ్మ ఎప్పుడూ అంటూ వుంటుంది. "ఉన్నదంతా వూడ్చి నీ నెత్తిన పెడితేకానీ, నిన్ను వదిలించుకోలేమేమో" - అని.

ఇప్పుడు వీళ్ళు కట్నం ఎంత అడుగుతారో మరి. అసలు అబ్బాయి ఎలా వున్నాడో. మీరా అందాన్ని అందరూ విపరీతంగా పొగడేస్తున్నప్పుడు నాకు భలే అసూయ వేసేది.

కనీసం నాకు అందమైన భర్తనైనా ఇవ్వకూడదా ఆ దేవుడు. అలాగే మీరాకు అది కోరుకున్నట్లే బాగా డబ్బున్నవాడో, మంచి హోదా ఉన్న భర్తో రావాలి. కానీ... నా భర్తే చాలా చాలా అందంగా ఉండాలి. - ఇలా ఊహించి నప్పుడంతా నాకు భలే భయం వేసేది. ఎవరికైనా నా మనసులో ఆలోచనలు తెలిసి పోయాయేమో అని, ఛ.. ఇంకెప్పుడూ అలా ఆలోచించకూడదు అనుకునేదాన్ని. అయినా నేను అలా ఆలోచించటానికి కారణం ఎవరు?

పెద్దలు మా పట్ల చూపే వ్యత్యాసమే కదా కారణం.

అబ్బ! ఎంతసేపిలా కూర్చోవాలి? బయట గది నుండీ మాటలు వినిపిస్తున్నాయి గానీ, లేకుంటే మా అక్క చెల్లెళ్ళ అందాల గురించి తెలిసిపోయి, 'పెద్దమ్మాయి అయితే వద్దులెండి' అని చెప్పి వెళ్ళిపోయి ఉండేవారు అనుకునేదాన్ని.

అడుగుల శబ్దం వినిపించి తలెత్తి చూసాను. అమ్మ ముఖం విచిత్రంగా ఉంది. ఏ భావమూ తెలియటంలేదు. మొత్తం మీద సంతోషంగా లేదు. అలాని విచారంగానూ లేదు. నిర్లిప్తత కనిపిస్తోంది. వస్తూవస్తూనే, ఆ అబ్బాయి చాలా బావున్నాడు," - అని "రా వెళ్దాం" - అంది.

ఎలా ఆలోచించాలో అర్ధంకాక, గుడ్డిగా.. గొర్రెలా అమ్మని అనుసరించాను. మొత్తం అయిదుమంది వచ్చారు. నేను చూసీ చూడనట్లు, పాదాల నుండీ పైకి చూసాను. ఉలికి పడ్డాను. 'ఛ అదేంటీ అమ్మ అలా అంది. ఏం బావున్నాడు? ఇక్కడ కూడా అబద్ధమేనా' - అనుకుంటా వుంటే.. అతను -

"బాబూ సరిగ్గా చూసుకోండి. మళ్ళీ రేపొద్దుట మమ్మల్ని ఏం అనకూడదు." అన్నాడు. ఓహో ఇతను మధ్యవర్తా? అనుకుని, నాన్నగారి ప్రక్క కుర్చీలో కనిపిస్తున్న మరో వ్యక్తి కాళ్ళను చూసి అతనే అయ్యుంటాడు అనుకున్నాను. కానీ చూట్టానికి ధైర్యం లేదు. చూడాలని వుంది. తెలుపు రంగులో కాస్త గులాబీరంగుని కలిపి ఆ పాదలను తయారుచేసాడా ఆ బ్రహ్మ? అనిపించింది గభాల్న తలెత్తి చూసాను. షాక్. నిజంగా చాలా చాలా బావున్నాడు. మీరా పక్కన నిలబడితే మీరా కంటే అందంగా వుంటాడు.

నేను అతని ప్రక్కన నిలిస్తే దీపం క్రింద నీడలా వుంటాను. సో.. కేన్సిల్. "అమ్మాయిని లోపలకు తీసుకు వెళ్ళండి" - అతని తల్లి అనుకుంటా. అదేవిటి! ఏమీ అడగలేదు. సరిగ్గా చూడనైనా లేదు. ఎవరూ? నేనా? అతనా? అతనేం చూస్తాడు నన్ను?

నాకే మరోమారు అతన్ని చూడాలని ఉంది. అందానికి నిర్వచనంలా వున్నాడు. మెరిసే కత్తిలా వున్నాడు. నాన్నగారితో నెమ్మదిగా కాస్త తలవంచి మాట్లాడుతున్నాడు. కనీసం నన్ను చూడాలనే కుతూహలంకూడా అతనిలో కనిపించటంలేదు. నెమ్మదిగా సీరియస్‌గా నాన్నగారికేదో చెపుతున్నాడు.

"లోపలికి వెళ్ళమనండమ్మా!" - ఆవిడ మరల చెప్పారు అమ్మతో. ఈడూ జోడూ కుదరదని అర్థమయిపోయినట్లుంది. నేను లేవబోయాను. ఇంతలో సడన్‌గా - "మీకు ఇద్దరు అమ్మాయిలన్నారు? మరో అమ్మాయి ఏదీ?" - అలా అడిగిన ఆమె అతని అక్కో, బంధువో అయ్యుండాలి.

"మా రెండో అమ్మాయి మీరా, మా అత్తగారికి బావుండలేదని తెలిసి ఊరికి వెళ్ళింది. తీరా అక్కడికి వెళ్ళిన తర్వాత అమ్మాయికి అమ్మవారు పోసిందట. అందుకని అక్కడే వుంది." - అమ్మేనా. ఇన్ని అబద్దాలా? నాకు అసహ్యమనిపించి, ఛరుక్కున లేచి లోపలికి వచ్చేసాను గబగబా. వచ్చి అద్దం ముందు నిలబడ్డాను. నాకళ్ళకు నేను కనిపించటం లేదు. అతని అందం నాకళ్ళను మిరుమిట్లు కొలుపుతోంది. ఆ మెరుపుల అడుగునెక్కడో మసక మసకగా నా రూపం. ఇది నన్ను నేను తక్కువ చేసుకోవటం కాదు. వాస్తవం.

అవునూ అతను నాన్నగారితో ఏం మాట్లాడుతున్నాడు?

'నా అంత అందగానికి మీ అమ్మాయిని ఇవ్వచూట్టం బావుందా' అని అంటున్నాడేమో!

నాకేం తోచటం లేదు. మీరా ఉంటే బావుండేది. వద్దు .వద్దు అదిగానీ ఇతన్ని చూస్తే -

ఐ.ఏ.ఎస్ వద్దు ఐ.పి.ఎస్ వద్దు, డబ్బు వద్దు, హోదా వద్దు. అసలేమీ వద్దు ఇతను తప్ప అనేసి వుండేది. దానికా ధైర్యం వుంది. ఒకవేళ అమ్మా నాన్నా 'లేదూ నిన్ను ఐ.ఏ.ఎస్ ఆఫీసర్‌కే ఇస్తామంటే ' - అతన్ని లేపుకుపోతుంది. ఆ తెగింపు మీరాకి ఉంది. తనకి నచ్చింది లభించకపోతే నిరాహార దీక్ష చేసయినా సాధించుకుంటుంది. అందమైనది అంటే దానికి పిచ్చి ప్రేమ. పొరపాట్న నేనెప్పుడయినా మంచి డ్రస్సు కొనిపించుకున్నా, లేదూ నా పుట్టినరోజుకు మంచి బొమ్మలు ఫ్రెండ్స్ ఇచ్చినా అలాంటివే తనకూ దొరికే వరకూ ప్రశాంతంగా ఉండనిచ్చేది కాదు ఎవర్నీ. ఇప్పుడే కనుక మీరా ఉండి వుంటే? ఏంచేసి ఉండేది? అందమా? హోదానా? అని ఆలోచిస్తుందా? ఏమో. చెప్పలేం మీరా ఎప్పుడు ఎలా ఉంటుందో తనకే తెలియదు.

అమ్మా వాళ్ళ ముందు చూపును అభినందించాలి. వాళ్ళకి అందమైన అల్లుడు కంటే ఐ.ఏ.ఎస్ అల్లుణ్ణే కోరుకుంటారు. ఇతను నన్నెలానూ అంగీకరించడు. అది వేరెవరూ ప్రత్యేకంగా చెప్పనవసరం లేదు. ఇంక హాయిగా ఈ డ్రస్ మార్చేసి, కాలేజ్‌కి వెళ్ళిపోతే బావుంటుంది కదా!

నేను బీరువా తెరిచాను మామూలై పోతూ. ఇదో చిన్న కల. ఇలా వచ్చి అలా కరిగి పోయింది అంతే. అనుకుంటూ, చుడీదార్ తీసుకుంటూ ఉండగా -

బయట వాళ్ళు వెళ్ళిపోతున్న శబ్దం.

అమ్మమ్మ గబగబా లోపలికి వచ్చింది. నా దగ్గరగా వచ్చి నన్ను దగ్గరకు తీసుకుంటూ - "అదృష్టవంతురాలివే తల్లీ. వాళ్ళకి నువ్వు నచ్చేవ్" - అంది.

"వాట్!!!"

"అదేవిటే అలా అరిచావ్. వాళ్ళకి నువ్వు నచ్చేవ్ అన్నాను అంతేగా"

"అదే అదే వాళ్ళకి నేను నచ్చట మేమిటో?!" - నా చేతిలో చుడీదార్ క్రిందకు జారిపోయింది.

"ఏం నీకేం తక్కువ?"

"ఏ మెక్కువ?" - ఎదురు ప్రశ్నించాను.

"అదేవిటే అలా అంటావ్?"

"లేదమ్మమ్మా. వాళ్ళు ఒప్పుకున్నారంటే నాకేదో అనుమానంగా ఉంది. వాళ్ళకేదో లోపం ఉందేమో. అదీ భయంకరమైనది అయి ఉంటుంది - అనిపిస్తూ ఉంది."

"చాల్లే ఊరుకో. టీ.వీలు చూసి చూసి ఈ కాలం పిల్లలు అన్నింటినీ అతిగా ఊహించుకుంటున్నారు."

"అతని ప్రక్కన నేను మరీ తీసి కట్టుగాఉంటాను."

"నీ మొహం. నీకేం కన్నొంకరా? కాలొంకరా? అయినా అందమొక్కటే చాలా? మంచి గుణం ఉండొద్దూ? పెళ్ళికి పైకి కనిపించే ఎట్టితోలు ఒక్కటే చూడరు. మంచి గుణం ఉండాలి. మాటా, మర్యాదా బావుండాలి. కుటుంబం సాంప్రదాయం, ఇటు ఏడు తరాలూ.. అటు ఏడు తరాలూ వాకబు చేయాలి -"

"అమ్మా ఇంక నీ చాదస్తాలన్నీ దాని బుఱ్ఱలోకి ఎక్కించకు. ఏడు తరాల వాకబులన్నీ మీ కాలంనాటివి. ఇప్పుడు అమ్మాయికీ, అబ్బాయికీ నచ్చితేచాలు. ఈ కాలం పిల్లలేమైనా పెద్దవాళ్ళతో కలిసి ఉంటున్నారా?

పిల్లలిద్దరూ సంతోషంగా ఉంటే చాలనుకునే రోజులివి.

జాహ్నవీ ఆ అబ్బాయి మన సంబంధాన్ని ఇష్టపడ్డాడు. మరి నువ్వేమంటావ్? నాన్న నీకిష్టమని చెప్పేసారు. మా అందరికీ ఈ సంబంధం బాగా నచ్చింది.

ఆ అబ్బాయ్ మెరుపులా ఉన్నాడు నాన్నగారు కూడా అదే అన్నారు."

"అదే అమ్మా ఆ మెరుపులాంటి మంటలో నేను మాడిపోతానేమో నని భయం వేస్తోందమ్మా."

"పిచ్చి కబుర్లు చెప్పకు. మనకేం తక్కువ? వాళ్ళకన్నా అన్నింటిలోనూ మనం పైనే ఉన్నాం. ఏదో పిల్లాడు నీకన్నా కాస్త ఎఱ్ఱగున్నాడంతే. మరింకేం మాట్లాడకు. నాన్నగారు విన్నారంటే నన్ను కోప్పడతారు. పిల్లల్ని సరిగా పెంచలేదంటూ." - అమ్మకోప్పడింది.

ఇంతలో నాన్నగారు పిలిస్తే అమ్మ బయటకు వెళ్ళింది అమ్మమ్మ కూడా గది నుండీ బయటకు వెళ్ళబోతుంటే నేను చేయిపట్టి ఆపేసాను.

అమ్మ దూరమయ్యేవరకూ ఆగి, అమ్మమ్మను నా వైపుగా తిప్పుకుని అడిగాను.

"నిజం చెప్పు అమ్మమ్మా. అతనికి నేను నచ్చానా?"

"నీకెందుకు ఆ అనుమానం వచ్చింది?"

"ఎందుకో చెప్పనా? నన్ను అతను కన్నెత్తి అయినా చూళ్ళేదు. నేను కేవలం ఐదు నిమిషాలు మాత్రమే వాళ్ళముందు ఉన్నాను. అమ్మ సరిగ్గా 11.55 నిమిషాలకు నన్ను వాళ్ళ ముందుకు తీసుకు వెళ్ళింది. సరిగ్గా 12 గంటలకు నేను మరలా ఈ గదిలోకి వచ్చాను. అందుకు సాక్ష్యం ఇదిగో ఈ డ్రస్సింగ్ టేబుల్ మీద ఉన్న టైమ్‌పీస్. మరో విషయం, అతను నన్నెలా కన్నెత్తి చూడలేదో, వాళ్ళ అమ్మా వాళ్ళూ నన్ను ఒక్క ప్రశ్న కూడా అడగలేదు.

పైగా నేను వాళ్ళముందు కెళ్ళి కూర్చున్న దగ్గర నుండి, "అమ్మాయిని లోపలకు తీసుకు వెళ్ళండి, తీసుకు వెళ్ళండి' అంటూనే ఉంది. అప్పుడయినా అతను కళ్ళెత్తి నన్ను చూళ్ళేదు. అటువంటప్పుడు నన్నతడు ఇష్టపడ్డాడని ఎలా నమ్మను? ఇది జీవితం అమ్మమ్మా నిజం ప్లీజ్." - ఆల్‌మోస్ట్ ప్రాధేయ పడినట్లుగా అడిగాను.

"ఇందులో అబద్ధం చెప్పేదేముంది జాహ్నవీ. సాంప్రదాయాలు పాటించే కుటుంబాల్లో, అన్ని విషయాలూ పెద్దవాళ్ళే చూసుకుంటారు కదా?"

"అమ్మమ్మా! నువ్వు మారేవు. నిన్నటి నా అమ్మమ్మవు కాదు నువ్వు. చాలా గుంభనంగా మాట్లాడుతున్నావు. ఒక్కటి మాత్రం నాకు బాగా అర్థమయింది అమ్మమ్మా. మీరు అంతా కలిసి నన్నెంత తొందరగా పంపించేయాలా, అలాగే మీరాకు ఆ I.A.S. అబ్బాయితో ఎంత తొందరగా పెళ్ళి చేసి, చుట్టాల్లో వెలిగి పోదామాని ఉవ్విళ్ళూరి పోతున్నారు. ఇది మాత్రం నూటికి నూరు పైసలు నిజం."

"బుజ్జీ నువ్వు మా అందరినీ అపార్థం చేసుకుంటున్నావే."

అమ్మమ్మకి మా మీద ప్రేమ వస్తే బుజ్జీ అని, మీరాను 'చిన్నీ' అని పిలుస్తుంది.

"నా తల మీద ఒట్టేసి చెప్పు. మీరు నన్ను మోసం చెయ్యటం లేదా?"

"బుజ్జీ నువ్వీ ఇంటి ఆడపడుచువి. నీకు అన్యాయం జరిగితే అది ఈ ఇంటికి శుభమంటావా చెప్పు."

"నిజంగానే అంటున్నావా?"

"ఒట్టు"

"మరి అతను నన్ను చూళ్ళేదు కదా?"

"కాబోయే మొగుణ్ణి, అంత కళ్ళు తెరుచుకుని, సిగ్గులేకుండా ఎలా చూసుకున్నావే నా తల్లీ." - అమ్మమ్మ నా బుగ్గలు నిమిరి, మెటికలు విరుచుకుంది. కాబోయే మొగుడు.. మాటే తియ్యగా ఉంది. అంతే ఒక్కసారిగా ఊహలకి రెక్కలొచ్చినట్లు, ఆనందపు హరివిల్లు నన్ను చుట్టేసినట్లు పరవశం నాలో. కాబోయే మొగుడు. అందమైన వాడు భర్తగా రావాలనే ఊహే తప్ప, ఊహ నిజమవుతుందని ఊహించలేదు నేను. ఒక అందాల చందమామకు నేను తారను కాబోతున్నాను. పున్నమి వెన్నెల వంటి వివాహజీవితం నన్ను వరిస్తుంటే - హాయిగా మంచి గృహిణిలా అతని అందంలో ఆనందంగా పిల్లా పాపల్తో లోకమంతా అసూయ పడేలా, ముఖ్యంగా మీరా.. అవును మీరా కుళ్ళుకోవాలి. ఎప్పుడైనా ఒక్క మంచి వస్తువును నాకు దక్కనిచ్చిందా? ఇప్పుడేమంటుందో మరి. ఏదో గెలుపు మీరాపై. నాదే నేనే. ఎందుకా చదువు. నే 'లా' చదవటం. నే న్యాయమూర్తిని కావటం. ఆ కేసులూ, కక్షలూ, చదువుకోవటాలూ జీవితమంతా విని వినీ జీవితం డ్రై అయిపోయి ఉండేది. థేంక్‌గాడ్ ముళ్ళదారి నుండీ అందాల పూల దారికి నా జీవితాన్ని మళ్ళిస్తున్నందుకు? అవునూ పేరేంటీ? ఏదో పాట ఉన్నట్లుంది కదూ?

'పేరైనా అడగలేదు. ఊరయినా అడగ లేదు -' అని.

"అమ్మమ్మా అతని పేరు?"

"అయ్యో పేరు కూడా చెప్పలేదటే నీకు? చక్రవర్తి. శ్యామ సుందర చక్రవర్తి పూర్తి పేరట. కానీ అంతా చక్రవర్తి అనే పిలుస్తారట. చక్రవర్తికి అక్కే ఆ వచ్చిన అమ్మాయి. పేరు మాలతి అట. అదేంటో అబ్బాయి అందం అక్కకి రాలేదు. పెళ్ళయిందట. భర్త పేరు సుధాకర్ అనుకుంటా.

ఆడపిల్లకు తండ్రి పోలికా - మగపిల్లాడికి తల్లిపోలికా, వస్తే అదృష్టమంటారు అబ్బాయికి తల్లి అందం వచ్చింది. అమ్మాయి తండ్రి పోలికట. పాపం తండ్రి వీళ్ళ చిన్నప్పుడే చచ్చిపోయాడట ఏక్సిడెంటులో. అదీ దుబాయిలో. శవాన్ని కూడా చూసుకోలేకపోయారట.. పాపం విధి రాతను ఎవరు తప్పించగలరు చెప్పు" - అంది వేదాంతిలా చూస్తూ.

అలా నా పెళ్ళి చూపులు జరిగాయి.

అమ్మా వాళ్ళు ఫోన్ చేసిన తర్వాత మీరా వచ్చింది. చాలా ప్రశ్నలు వేసింది.

"అక్కా పర్వాలేదా? బాగానే ఉంటాడా? సి.ఏ చేసాడా? ప్రేక్టీస్ బావుందటనా? స్టైల్‌గా ఉన్నాడా? ఏక్టివా? ఆస్థిపాస్తులున్నాయా, ప్రేక్టీసు బాగలేకుంటే మరిదిగారు హెల్ప్ చేస్తారులే. పేరయితే చాలా బావుంది. శ్యామ సుందర చక్రవర్తి. పూర్వకాలపు అందమైన పేరు అనుకుంటా. ఇంకా చాలా చాలా ప్రశ్నలు వేసింది. ఫోటో తీసుకోనందుకు చాలా ఫీలయింది.

"ఎంత పదిహేను రోజుల్లో పెళ్ళైయిపోతుంది కదా? అప్పుడు బావగార్ని ఒకేసారి చూద్దువుగానిలే." - అమ్మ అంది.

"పదిహేను రోజుల్లోనే పెళ్ళా" - ఆశ్చర్యంగా అడిగాను.

"అవును కళ్యాణ ఘడియలు తీసుకు వస్తే అంతే మరి. ఇక గబగబా పనులు మొదలుపెట్టాలి. మీరా షాపింగ్ అంతా మీరు చూసుకోండి. ఇంట్లో పనులు అమ్మమ్మ, నేనూ చూసుకుంటాము. నాన్నగారి ఆఫీసు వాళ్ళు బయటి పనుల్లో నాన్నగారికి సహాయం వస్తారట. నాన్నగారు చెప్పారు. నేను అర్జెంటుగా మామయ్యలకు ఫోన్ చేసి చెప్పాలి. మీరా నువ్వు మామయ్యలకు ఫోను కలుపు. వారం రోజుల ముందయినా వచ్చేయమని చెప్పాలి.

ఏమిటో పెండ్లి కుదిరే వరకూ ఒక బెంగ. తీరా కుదిరాక పెళ్ళయ్యే వరకూ కంగారు. పెండ్లంతా సవ్యంగా జరిగే వరకూ ఈ కంగారు తగ్గదనుకో." - అమ్మ ఓవర్ యాక్షన్ చేస్తోందా అనిపిస్తోంది.

మీరా ఫోను దగ్గరకు వెళ్తూ ఆగి నా దగ్గరగా వచ్చి -

"నేను నీ పెళ్ళి చూపుల టైములో లేకుండా నీకు మేలు చేసాను చూసావా? థాంక్స్ చెప్పు నాకు. నేను లేను కాబట్టి నిన్ను ఓ.కే చేసారు వాళ్ళు. అవునా?" - అంది.

నాకు నవ్వొచ్చింది. కాస్త గర్వంగానూ, మీరా గర్వానికి జాలిగాను అనిపించి, అన్ని భావాలనూ మిళితం చేసి నవ్వుతూ -

"థేంక్స్" - అన్నాను

మీరా నా ముఖం వైపు గమ్మత్తుగా చుస్తూ, "అరే ఈ రోజు నీ నవ్వు చాలా బావుందే" - అంది.

"థేంక్స్" - అన్నా మరల. నా నవ్వూ, ముక్కూ, జుత్తూ చాలా బావుంటాయని నా ఫ్రెండ్సు ఎప్పుడూ అంటూ ఉంటారు. ఇంట్లో వాళ్ళకే నాలో అందం కనిపించదు.

అప్పుడే గుర్తుకు వచ్చి - "అవునూ మీరా. నిన్నెవరో ఐ.ఏ.ఎస్ ఇష్టపడ్డారట కదా? కంగ్రాట్స్. మొత్తం మీద నీ కోరిక నెరవేరింది - బావుంటాడా?" - అడిగాను.

"చూళ్ళేదు నేను. మొన్న అమ్మా - నాన్నగారితో పెళ్ళి కెళ్ళినపుడు నన్ను చూసారట. నాన్నగారి దగ్గరకు వచ్చి, పరిచయం చేసుకుని, చెప్పారట నన్ను చూసినట్లూ, నచ్చినట్లూనూ."

"అమ్మకూడా చూళ్ళేదా?"

"లేదు. ఇద్దరం పెళ్ళిలో హడావిడిగా ఉన్నాం. అతని కేదో ట్రైనింగ్ ఉందని కొద్దిసేపే ఉండి, నాన్నగార్ని కలిసి వెళ్ళిపోయారట! నెలా పదిహేనురోజుల ట్రైనింగట. అది అయిన తర్వాత నిశ్చితార్థం అనుకుంటున్నారు. పెద్దదానివి. నీకు పెళ్ళి నిశ్చయం కాకుండా, నాకు పెళ్ళి నిశ్చయమయితే నువ్వు బాధ పడతావని, అప్పుడే నీకు చెప్పకూడదనుకున్నాం. నీకూ మేచ్ సెటిలయింది కనుక చెప్పేసారన్నమాట. అదీ కాకుండా 'రామ్ అలా చెప్పిన తర్వాత -"

"రామ్ ఎవరు?"

"ఆయన పేరే. పూర్తి పేరు సాయిరామ్. ఆయన నన్ను చేసుకుంటానని చెప్పిన తర్వాత నాన్నగారు, పెళ్ళికి వచ్చిన మన చుట్టాలందరికీ నీకూ ఒక మంచి సంబంధం తొందరగాచూసిపెట్టమని చెప్పారులే."

"ఇంతకీ నువ్వు మీ సాయిరామ్‌ని చూళ్ళేదన్నమాట."

"చూళ్ళేదు. అయినా I.A.S కదా? తప్పకుండా బావుండే ఉంటారు" - మీరా సిగ్గుపడింది. అందం పండినట్లనిపించింది. ఏమైనా మీరా అందగత్తె.

సాయిరామ్ కూడా మీరాలా అందంగా ఉండే ఉంటాడు. ఎంత అందం? చక్రవర్తి అంత అందంగా ఉంటాడా? తప్పకుండా నో. ఎందుకంటే చక్రవర్తి అందం సమ్‌థింగ్ స్పెషల్. అది అతనికే సొంతం, బాలభానుని కిరణాలు సోకి వజ్రం ఎలా ధగధగా మెరుస్తుంటే అలాంటి అందం చక్రవర్తిది.

మా పెళ్ళిలో చక్రవర్తిని చూసి మీరా నిజంగానే షాక్ తింటుంది. పదిహేను రోజులు పదిహేను నిమిషాల్లా గడిచిపోయాయి. నాన్నగారు మీరా వాళ్ళ కాబోయే మామగారికి కూడా శుభలేక పంపారు. తప్పకుండా రమ్మని ఫోన్ చేసి చెప్పారు. సాయిరామ్ ట్రైనింగ్‌లో ఉన్నారు కనుక ఆయన రాలేక పోతున్నందుకు అమ్మా - నాన్న విపరీతంగా బాధపడిపోయారు. మీరా కూడా దిగులు పడింది. అయితే సాయిరామ్‌కి తనే స్వయంగా ఒక శుభలేక పోస్ట్ చేసింది.

ఆగస్టు 14

ఉదయం పదీ ఐదు నిముషాలకు నా వివాహం.

ముందురోజే పెళ్ళి కూతురుని చేసారు. ఇల్లంతా బంధువులతో, మంగళతోరణాలూ, వాయిద్యాలతో కలకలలాడుతోంది. అమ్మా నాన్నగారూ, మీరా మరీ హుషారుగా ఉన్నారు.

మీరా కాబోయే అత్తగారి పేరు లలిత అట. ఆయన పేరు భాస్కరమూర్తి అట. వాళ్ళు నన్ను పెళ్ళికూతుర్ని చేసి పట్టు చీరా, వెండి బుద్ధుని ప్రతిమా ఇచ్చారు.

"పట్టు చీర మీ అంకుల్, నేనూ సెలెక్ట్ చేసాం. ఈ బుద్ధుని ప్రతిమ సాయిరామ్ నీకు ఇవ్వమని అక్కడనుండీ పంపాడమ్మా" - అన్నారు.

ఎందుకో మరి ఆ బుద్ధ ప్రతిమను చూస్తుంటే, భవిష్యత్తులో సాయిరామ్ నాకు చాలా దగ్గర ఆత్మీయుడవుతాడేమో అనిపించింది. ఎందుకలా అనిపించింది.

జస్ట్ ఇట్ ఈజ్ లైక్ దట్. అంతేనా??

(తరువాయి భాగం వచ్చే సంచికలో)

సరదా సరదాగా..

ఓ పిసినారి లక్షాధికారి, భార్యతో ఎగ్జిబిషన్‌కెళ్ళి అక్కడ హెలికాప్టర్‌లో ఊరంతా ఓ రౌండ్ తిప్పి చూపే ఏర్పాటు వుందని తెలుసుకున్నాడు.

" మనిషికి యాభయ్ రూపాయలు టిక్కెట్"అన్నాడు పైలట్ లక్షాధికారితో.

" మా ఇద్దరికీ కలిపి యాభై ఇస్తాను" అన్నాడు పిసినారి లక్షాధికారి.

పైలట్‌కి ఒళ్ళు మండింది.

"సరే ఇద్దరినీ యాభయ్‌కే తిప్పుతాను! కానీ మధ్యలో ఎవ్వరూ కిక్కురు మనకూడదు. ఎవరు నోరు తెరిచినా వందరూపాయలు కట్టాల్సి ఉంటుంది." అన్నాడు.

పిసినారి ఆనందంగా ఒప్పుకున్నాడు.

వాళ్ళతో 'అమ్మో' అనిపించడానికికని పైన హెలికాప్టర్‌లో ఎన్నో ఫీట్స్ చేసి పల్టీలు, పిల్లి మొగ్గలూ వేయించాడు పైలట్. చివరకు హెలికాప్టర్ కూలిపోతుందేమోనని అతనికే భయం వేసింది గాని వాళ్ళు మాత్రం నోరువిప్పలేదు కిక్కురు మనలేదు.

కిందకు దిగాక "నువ్వు చాలా ధైర్యవంతుడివిరా బాబూ? ఎన్ని ఫీట్స్ చేస్తున్నా నోరు మెదపకుండా కూర్చున్నావ్?" అన్నాడు పైలట్ లక్షాధికారితో.

" నిజం చెప్పొద్దూ! ఒకసారి మాత్రం అరవబోయి అతికష్టం మీద ఆపేసుకున్నాను.."అన్నాడు పిసినారి.

"ఎప్పుడూ..?" ఆతృతగా అడిగాడు పైలట్.

"అదే. మా ఆవిడ కింద పడిపోయినప్పుడు..!"

యర్రంశెట్టి శాయి